

νησις κατέστρεψε τὸ θέατρον καὶ ἔδρυσεν ἀστυνομικὸν σταθμὸν πρὸς κατοικίαν ζώντων νεκρῶν. Ἀπὸ τοῦτου δὲ ἀρχεται ἐκτεινομένη ἡ ἡμετέρα Πλατεία, ἀρκούντως ἐκτεταμένη. Ἐν ταύτῃ καθ' ἑκάστην γίγνεται ὁ περίπατος. Τὴν κυριακὴν τὸ πλῆθος εἶνε ἀρκούντως συμπεπυκνωμένον, ἰδίως βάλιστα τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον. Πόσα δὲ δὲν συμβαίνουσιν ἐν αὐτῇ; Ἐν αὐτῇ βλέπει τις τὴν ὑψηλοτέραν ἀριστοκρατίαν συναγελαζομένην μετ' ἀνθρώπων πάσης προελεύσεως. Τὴν ὑψηλῆς τιμῆς κυρίαν καὶ τῆς χαμηλῆς. Νεανίσκους διασχίζοντας τὸ πλῆθος ὅπως παρακολουθίωσι τινὰ ρίψαντες ἐπ' αὐτῶν βλέμμα. Δεσποινίδας πανταχοῦ ριπτούσας ἐρωτικά βλέμματα αἵτινες ἐξῆλθον χάριν ὡς λέγουσι περιπάτου, ἐνῶ πράγματι ἐξῆλθον χάριν γλυκῶν ἡματιῶν. Γυμνοὺς παῖδας κατὰ γῆς ἐξηπλωμένους τρέμοντας, δῆθεν ἐκ τοῦ ψύχους καὶ κλαίοντας; ὅπως ἐφελεύσωσι τὴν εὐσπλαγχνίαν τῶν περιπατούντων καὶ λάθωσι κερατίον τι. Ἀνθρώπους τὰς φρένας μὴ ἔχοντας σῶας παραμελουμένους καὶ βαίνοντας μόνους, οὓς κάλλιστα θὰ ἐπραττεν ἡ ἐφορεία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐὰν παρελάβανεν καὶ ἔθετεν εἰς τὰς θέσεις, αἱ εἰσὶ προσωρισμένοι δι' ἄλλους δῆθεν γνωστικούς, καὶ τοιοῦτοι εἰσὶ πλείονες. Μὴ τάχα ὁ Βαμβάκης μικρὸν πρὸ τῆς αὐτοκτονίας του δὲν ἀπήντησεν εἰς τινὰ ἐρωτήσαντα αὐτὸν πόθεν ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τοῦ φρενοκομείου; Ἀλλὰ καὶ τί δὲν βλέπει τις ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ; Τὰ πάντα ἅπερ οὐκ ἔστι διηγήσασθαι. Τὰ δὲ κατὰ τὴν νύκτα τελούμενα πολλὰ ἐπίσης καὶ διάφορά εἰσιν. Βλέπει τις διπλωμάτας περιπατούντας, ἐτέρους παρέκει οὐρῶντας, ἄλλους κρυφοκουβεντιάζοντας μετὰ χαρυτοβρύτου ἢ μὴ νέας, ἄλλους τὸν ἐν χριστῷ δίδοντας ἀσπασμὸν ἐν τινὶ γωνίᾳ κτλ. κτλ. περὶ ὧν τοῦ χώρου μὴ ἐπιτρέποντος δὲν λαλοῦμεν.

Ἡ Πλατεία λοιπὸν αὕτη περιεβάλλετο ὑπὸ τοίχου κατὰ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν μέρος αὐτῆς κατερριμμένον, μέχρις οὗ πρό τινας χρόνους διελθὼν τὸ πρῶτον τὴν ὁδὸν ταύτην ὁ Σουλτάνος καὶ ἰδὼν καὶ ζηλεύσας τὴν Πλατείαν ταύτην ἐξέδωκεν ἰραδὲ, διότι οὐδὲν ἄνευ ἰραδὲ γίγνεται, ἐπιτάσσοντα ὅπως σιδηραὶ κιγκλίδες τεθῶσι περὶ αὐτήν. Ἡ ἐργασία αὕτη ἤρξατο. Ἐπὶ τούτου ὅμως πλείστα σχόλια ἐγένοντο. Ὁ Φάρος τοῦ Βοσπόρου καὶ ἐξ αὐτοῦ πλείστα ἀνέγραψαν ἐφημερίδες ὅτι ἡ Πλατεία καλλωπισθήσεται καὶ γενήσεται ὡς αἱ εὐρωπαϊκαὶ (ὄνειρον), καὶ ὅτι ἐπὶ τούτῳ οἱ παρ' αὐτήν, ἐν Παγκαλτίῳ, οἰκοῦντες συντάσσουσι ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Μ. ἐκλιπαροῦντες αὐτήν ὅπως ἐπιτρέψῃ ἵνα ἡ Πλατεία κληθῇ ἐκ τοῦ ὀνόματος Αὐτῆς Χαμιδιᾶς, ὡς ἐν Εὐρώπῃ περὶ Πλατειῶν γίγνεται, βαπτίζομένων δι' ὀνομάτων αὐτοκρατόρων, βασιλέων, πολιτικῶν τεθνεώτων ἢ ζώντων. Ἐσπευσα νὰ συγχαρῶ τινὲς τῶν ἐν Παγκαλτίῳ, ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει. Ἦν λοιπὸν ὄνειρον. Ἐτέρα δὲ εἰδήσις περὶ αὐτοῦ ἡ καὶ πιθανὴ εἶνε ὅτι, λυπηρὸν, ἡ Πλατεία περιορισθήσεται καὶ ἡ εἰς αὐτὴν εἴσοδος ἀπαγορευθήσεται. Ἐν δὲ ταῖς δυσὶ ἀφελουμέναις θύραις αὐτῆς ταχθήσονται φρουροὶ στρατιῶται ὡς ἐν Τοπχανὲ καὶ ἄλλαχού, καὶ ἐν αὐτῇ τηλεβόλα. Οὕτω λοιπὸν ὅτι εὐχαριστεῖ τὸ δημόσιον καὶ εὐρέθῃ ὑπάρχον, διότι οὐδεὶς φροντίζει νὰ κατασκευάσῃ, καταστρέφεται. Ἐν δὲ τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπερίσχυσε, καὶ τοῦτο σημεῖον τοῦ αἰῶνος μας, ὁ πόλεμος τῆς εἰρήνης, ὁ εἰρηνικός τῶν πολιτῶν περίπατος τοῦ στρατιωτικοῦ περιπάτου. Κλαύσουσι πάντες ἐκ τούτου, πλὴν ἐνός, ὅστις εὐχεται τὰ πόδια τοῦ Νέου

καλὰ καὶ ὑπάρχει βουνόν, διότι αὐτὸς δὲν πηγαίνει σ' ἐρωτικά ἡματία, οὕτως δὲ εἶνε ὁ

Οὕτως

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἱεροσόλυμα, 5 Αὐγούστου.

Δικαίως καὶ ἐπαξίως τὸ σπουδαῖον φύλλον ὑμῶν ἀπολαεῖν παρὰ τοῖς ἑλλησι τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, διότι πάντοτε εἰλικρινῶς καὶ ἐκθύμως ὑπερασχίζοντες τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ἐν μέρει, καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καθόλου, ἐλέγχετε μὲν μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτου πάσαν ἀσύμφορον καὶ ἰδιοτελεῖ τᾶσιν, καὶ τὴν θεραπείαν ταύτης, διὰ φρονίμων καὶ ἀμερολήπτων σκέψεων ἐπιζητεῖτε, ἀξιοῖτε δὲ ἐπιδοκιμασίας καὶ τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου πάντα ὀρθῶς καὶ ἐθνικῶς πολιτευόμενον. Ἀπορῶ δὲ τῇ ἀληθείᾳ, ὅπως τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐφάνη μέχρι σήμερον ἀδιάφορον πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀπὸ ἐνὸς ἡδὴ ἔτους καὶ πρὸς τεκταινόμενα. Μήπως νομίζετε, ὅτι τὰ ἐνταῦθα εἶνε ἀνάξια προσοχῆς καὶ δὲν συνδέονται πρὸς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ λυσσώδως ὑπὸ τῆς πανσλαβιτικῆς προπαγάνδας σκευωρούμενα; Ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἐκθέσω ἡμῖν σήμερον τὰ τελεσθέντα, ἐξ ὧν γίνεται δῆλον, ὅτι ἐν ταῖς κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ σκευωρίαις τεχνιέντως λίαν καὶ ἀποτελεσματικῶς οἱ Ρῶσοι μεταχειρίζονται καὶ τὴν θρησκείαν. Ἐννοεῖτε δὲ ὅτι πάντοτε ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἰσχύει τὸ τῆς παροιμίας «ἐξ οἰκείων τὰ βέλῃ», ὡς ἐκ τῶν κατωτέρω φανήσεται.

Ὁ Θεωφύλιος Νικοδήμους ἐψηφίσθη πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἡ δὲ ἁγία Ρωσία ἐπέτυχε διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινίᾳ καὶ ἐνταῦθα συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ ἐγκαρδίου αὐτῆς πόθου. Πᾶσα ἡ σύνοδος τῆς ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἡ χθὲς καὶ πρόφην διηρημένη κατὰ ἰδέας, ἀρχὰς καὶ ἐκκλησιαστικὴν νομιμότητα, ὅπως αὕτη περὶ αὐτῆς ἐγκανυωμένη διεκῆρυττεν, ἀνηγόρευσε αὐτὸν Πατριάρχην, διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσεν.

Συνοδικοὶ, οἵτινες μέχρι χθὲς καὶ πρόφην, ἐπεκαλοῦντο καὶ νόμους ἱεροῦς καὶ θεσμοὺς ἐκκλησιαστικούς, οἵτινες δι' ἀναφορῶν, διαμαρτυρήσεων, ἐντόνων καὶ ἐπισημοτήτων, κατὰ πάσης ἐπεμδάσεως ἐξωτερικῆς, διὰ πράξεων ἐκκλησιαστικῶν ὑπ' αὐτὸν τούτων ὑπογεγραμμένων ἀνθίσταντο, οἵτινες ἀμοιβαίως ἐστήριζον ἀλλήλους δι' ὑπογραφῶν ἐν τῇ ἐνότητι, οἵτινες διεκῆρυττον καὶ ἐν ἐπισήμοις ἐγγράφοις ὑπεστήριζον ὡς ἀντικανονικὴν καὶ ἄκυρον πᾶσαν ἄνευ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν τῶν νομίμων πράξιν, ἰδοὺ σήμερον αὐτοὶ οὗτοι ἄλλοι ἐξ ἄλλων γενόμενοι παραβαίνουσιν ὅσα ἐθεώρουν πρὸ ὀλίγου κανονικά, αὐτοὶ οὗτοι καταπατοῦσι τοὺς ὑπερασπισμένους ὑπ' αὐτῶν θεσμούς.

Διοῖν θάτερον ἢ τὸ πρόσθεν ἐψεύδοντο, ὅπερ ὅλως ἀτοπον ἢ νῦν ψεύδονται, βουνὸν ἐπὶ γλώττης φέροντες. Ἀλλως ἀκατανόητος τυγχάνει ἡ ἀθρόα καὶ καταπληκτικὴ μεταβολὴ τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν συνειδήσεως.

Οἱ πλείστοι ἦσαν κατὰ Νικοδήμου, ἀλλὰ σήμερον παμψηφεί ἐψήφισαν αὐτόν· οἱ πάντες ἐθεώρουν αὐτὸν ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ τὴν ἐπιβολὴν ταύτην ἀντικανονικὴν καὶ ὕβριν τῆς ἐκκλησίας ἀναγνώριζον, ἀλλὰ σήμερον πάντες ὁμόφωνοι, πάντες σύμφωνοι, πάντες στεντορεῖα τῇ φωνῇ ἀνὰ κράζοντες καὶ προσάγορεύουσιν αὐτὸν ἄξιον ἐνώπιον τοῦ προ-

ξένου τῆς Ρωσίας κ. Κοζεβνίκωφ. Καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν καὶ αἱ ἰδέαι καὶ αἱ θεωρίαι καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες καὶ πᾶν ἐν γένει κανονίζον τὴν πορείαν τῆς ἐκκλησίας διελύθησαν, διεσκορπίσθησαν πρὶν ἢ κατέλθωσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως. ὥστε δὲν διελύθησαν διὰ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀρὰ γε πῶς διελύθησαν καὶ εὐρέθησαν πάντες σύμφωνοι καὶ σύμφωνα, ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου;

Εἰς τὰς ἀπορίας μου ταύτας, κύριε Συντάκτα, μόνον, ὅστις εἶχε τὴν λυπηρὰν τύχην νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸ ἐκλογικὸν ζήτημα τοῦ θρόνου τοῦ Ἀδελφοθέου, μόνον ὅστις εἶχε τὴν λυπηρὰν τύχην νὰ βλέπῃ καὶ ἀντιλαμβάνηται ἀπαθῶς τῶν διαφόρων ἐλιγμῶν τῶν ἐνταῦθα συνοδικῶν περὶ τὰς ἐνεργείας τῶν, τῶν ἀνηκούστων ραδιουργιῶν περὶ τὴν ἐκλογικὴν πάλιν, τῶν ἄλλοπροσάλλων σκέψεων καὶ χαρακτήρων καὶ τῶν ἐλαστικῶν συνειδητέων αὐτῶν, οὗτος δύναται νὰ ἀποκριθῇ.

Ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου τοῦ Ἀποῦ τῆς Ἀναστάσεως, μεταξὺ ἁγίου Τάφου καὶ φρικτοῦ Γολγοθᾶ, ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐκείνου, ὃ ὕμνεῖ τὰ Χερουβεὶμ καὶ φροῖττει τὰ Σεραφεῖμ, ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐφ' οὗ αὐτοὶ οὗτοι οἱ Συνοδικοὶ δι' εὐχῶν καὶ δεήσεων ἐψήφισαν πρὸ ἑνδεκα μηνῶν ἄλλων πατριάρχην, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θυσιαστηρίου καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς τότε παμφηρίας ψηφίζουσι σήμερον τὸν Θαδωρίου Νικοδήμου. Καὶ τότε ἦσαν ὁμόφωνοι καὶ ὁμόφθοι καὶ νῦν τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται. Μόνον καὶ τότε καὶ τότε εἰς συνοδικῶς ἀπῆν, ὁ Σχολάρχης τῆς θεολογικῆς σχολῆς Φώτιος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

Ἡκυώθη ἡ πρώτη ἐκλογὴ, ἐματαιώθη οἶκοςθεν ἡ δευτέρα, καὶ δὲ παρούσα τρίτη προέκειτο νὰ τελεσθῇ τῇ 6 Ἰουνίου. Ὁ τοποτηρητὴς ἀνέβαλλεν αὐτὴν, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πτολεμαΐδος Ἀγαπίου, τοῦ Βηθλεὲμ Ἀνθίμου, τοῦ Λύδης Γρηγορίου, τῶν ἀρχιμανδριτῶν Ἰωσήφ, Κυρίλλου Ἀθανασιάδου, Πατρικίου, Ἀνανίου Δραγομάνου, καὶ Σχολάρχου Φωτίου. Πάντες οὗτοι ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς καὶ διὰ πρακτικοῦ κοινῇ υπογραφέντος ὁμολόγουν πρὸς ἀλλήλους, ὅτι πρέπει νὰ ἐμμένωσιν ἀπαιτοῦντες τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐκλογὴν. Διεμαρτύροντο δὲ διὰ τοῦ ἐπιστημοτάτου τρόπου α.) διὰ τὰς πασιφανεῖς καὶ ἀδικαιολογήτους ἐπεμβάσεις τοῦ ρώσου προξένου, ὡς καὶ ἐπισήμως ἐδήλωσαν τοῦτο τῇ τουρκικῇ κυβερνήσει· β.) ἀπῆλθον τὴν ἔλευσιν Γερασίου καὶ Νικοδήμου, ὅπως διακελεύουσιν οἱ ἱεροὶ κανόνες καὶ ὁ κυβερνητικὸς κανονισμὸς· γ.) ἀπῆλθον πλὴρ ἔλευθερίαν ἐνεργείας ἐν τῇ ἐξακίσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν προνομίων· δ.) τὴν ἐκτέλεσιν πασῶν τῶν δικαίων ἀξιώσεων αὐτῶν τούτων ἐθεώρουν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἐλογίζετο ἄκυρος καὶ παράνομος.

Ἀντίπαλοι δ' αὐτῶν ἦσαν καὶ ὑπὲρ τοῦ Ρώσου ὑποψηφίου διακτικῶς ἐργάζοντο, ὁ Ναζαρέτ Νήφων, Ἰορδάνου Ἐπιφάνιος, ὁ ὑπὸ ἐπιτίμιον διατελὼν Γάζης Ἰωάσαφ, οἱ Ἀρχιμανδριταὶ Μελέτιος, Σπυρίδων, Κύριλλος, Δοσίθεος καὶ Προκόπιος. Οὗτοι λάνθιβετα οὐχὶ αὐτοδούλως, ἀλλὰ τῇ τοῦ ρώσου προξένου ἀπαιτήσει καὶ βιαίᾳ ὠθήσει ὑπεστήριζον. αὐθαίρετως ἀποδοκιμάζοντες τὰ νόμιμα ἐκείνων διαβήματα καὶ ὡς ἑτέρα τις ἀρχὴ διαμαρτυρομένοι. Αἱ παράνομοι δ' αὐτῶν διαμαρτυρήσεις, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐγένετο δῆλον, τῇ ἀρωγῇ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ρώσου πρεσβευτοῦ εἰσηκούοντο καὶ ὑπερίσχυον.

Ὡς βλέπετε, ἡ διαίρεσις αὐτῶν ἐστηρίζετο ἐπὶ ἀρχῶν σπουδαιωτάτων καὶ κανόνων ἱερῶν, ἡ ἔνωσις δὲ αὐτῶν ἡ αἰφνιδικὰ δὲν φαίνεται ὅμιν ἀκατανόητος καὶ ξένη;

Οἱ περὶ τὸν τοποτηρητὴν ἀπῆλθον ἐπιμόνως τὸν Σκυθουπόλεως Γεράσιμον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀνίσταντο εἰς πάσας τῆς κυβερνήσεως τὰς ἀπειλὰς περὶ ἐκλογῆς, ἐπληγάρουν τοῖς τριῶν ἐτέροις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς τὴν τῶν κανόνων ἀθέτησιν καταδεικνύοντες. Ἀλλὰ τὸ βόρειον πνεῦμα, ἀθρόον πνεῦσαν, ἦρε τὰ σκάνδαλα καὶ αἰφνης οἱ χθες καὶ πρῶν ὑπερασπισταὶ τῶν Κανόνων προσέβησαν ψυχρῶ τῷ αἵματι εἰς τὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τὸ ἀγέρωχον καὶ περιφρονητικὸν ὄμμα τοῦ σαγηνεύσαντος αὐτοὺς προξένου τῆς Ρωσίας.

Ἡ δ' ἑτέρα μερίς, ἡ σλαβική, ἡ λυσσαλέως τοὺς ρωσικοὺς πόθους ὑποστηρίζουσα καὶ ἄμεσον ἔχουσα μετὰ τοῦ ρωσικοῦ προξένου τὴν συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν, ἡ ἐνεργουσα ὑπὸ τὴν προσδρείαν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὴν ἐνθερμον προστασίαν τοῦ Γάζης, τοῦ ἐξ Ἑλλάδος δυστυχῶς καταγομένου, ἡ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Νικοδήμου καὶ ἑτερον μέλος εἰσαγαγοῦσα καὶ αὐθαίρετως ἀποδεξαμένη, διαμαρτυρομένη ὁμῶς κατὰ τοῦ νόμιμου διορισθέντος ἀρχιεραρχατέως, ἔχαιρε καὶ ἐξητοκραύγει καὶ ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ καλυμμαύγια ἀνεκίνει καὶ τὸν κ. Κοζεβνίκωφ μετὰ μειδιαμάτων ἀπῶν συνέχαιρε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν πόθων τῆς Ρωσίας. Δηλαδή μόνον αὐλητρίδων δὲν ἔκμαζον χρῆσιν αὐτοὶ ὑποσκάπτοντες τὰ ἀρχαιοτάτα καὶ γεραρὰ τεῖχη τοῦ Μοναστηρίου. Καὶ ἐξητοκραύγαζον πολλοὶ τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν ἐπὶ τῷ σκorp τούτῳ ταχθέντες καὶ οἱ ὀλίγοι Ἕλληνες ὑπ' ἡσυχασίνης ἐμπροσθεν τῆς τόσης προδοσίας τῶν ἁγίων συνοδικῶν μετὰ βαρυθυμίας ἀνεπόλουν τὸ τοῦ Θουκυδίδου: ἡ δὲ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δηλοῦται πόσον ἐλαφρῶς καὶ κούφως, ἀσυνειδήτως καὶ ἀνευθυμιάτως διεξάγονται τὰ σπουδαιότατα ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ ζητήματα. Καὶ οὐδὲν παράδοξον, ἀνθρώποι ἐστερημένοι ἀρχῶν θρησκευτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ἠθικῶν καὶ ἐθνικῶν, νὰ καταλήγωσιν ἀπαθῶς εἰς πράξεις, αἱ πρότερον κατέκρινον. Τοῦτο δὲ πάλιν σημαίνει ἀριδύτως ὅτι πᾶν ἱερόν καὶ ὅσιον πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτῶν τοὺς ἰδιοτελεστάτους προσαρμόζουσι καὶ διαφόρως ἄλλοτε καὶ ἄλλως ἐξηγοῦσι. διὰ τοῦτο δὲ καὶ εὐκολώτατα μεταβάλλουσι γνώμης καὶ ἐπὶ ὑφίστων ζητημάτων. Μὴ πεποιθᾶτε ἐπὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν μήτε ἐπὶ τὰ αἰσθήματα. Μόνον ὁ κορεσμὸς τῶν παθῶν εἶνε τὸ μέλημα αὐτῶν, καὶ ἡ ἰδιοτέλεια ἡ διηνεκὴς αὐτῶν σκέψις. Ἡ Ρωσία, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ μοναστηριακοῦ ζητήματος, διενεργήσε καὶ ἐλαϊκεύθησαν τὰ ἐν Βλαχία Ἀγιοταφικά κτίματα, ἡ Ρωσία ἀναστέλλει μέχρι σήμερον τὰς ἐκ Βεσσαραβίας προσόδους τοῦ Ἁγίου Τάφου, αἱ ἐποφελεῖται αὐτὴ δαπανῶσα εἰς τὰ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ σλαβικά κομητάτα. Οὐχ ἥττον ὁμῶς πάλιν αὐτῇ ἔχουσιν ἐστραμμένον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὅτι ἀκαταπαύτως δελεάζονται ὑπὸ τῆς κοινῆς ἐλπίδος ὅτι σὺν τῷ Νικοδήμῳ θὰ εἰσρεύσῃ καὶ ὁ ρωσικὸς χρυσὸς καὶ διὰ ταύτης συνδέονται μᾶλλον διὰ τῶν Ρώσων προσκυνητῶν. Ὡσανεὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος δὲν ἀπέτισε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν σημαντικώτατον χρέος τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὥσανεὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος δὲν ποτίζεται τόσας πικρίας γὰρ ἐκείνου ἀτασθάλων ἀνθρώπων, καὶ ὑβρίζουσιν αὐτὸ ἐν ἀγοραῖς καὶ ἐν συνελεύσει, δημοσίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν. Οὐδὲ αἰσθάνονται ὅσον προσηγόμενον δημιουργοῦσιν, ἀλλ' οὐδὲ θέλουσι νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν μελλόντων, διότι οὐδεὶς ποτε ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου μοναχοῦ ἐσκέφθη περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Μοναστηρίου. Ἐτι μικρὸν καὶ ἀποκαλυφθήσεται ὁ σκοπὸς τῶν σκευωρηθέντων. Ἀλλὰ λυπηρὸν, λυπηρότατον ὅτι τῶν αἰώνων ἐθνικαὶ παραδόσεις, τῶν αἰώνων ἐθνικὰ καὶ σεπτὰ κει-

μήλια θὰ ἀπολέσωμεν χάριν τῆς ἀσυνείας καὶ διαφθορᾶς ὀλίγων συνοδικῶν πατέρων. Ναί ! οἱ ἐπισκεψάμενοι τὴν Ἰουσαλὴμ καὶ μόνον δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι πόσον ἀναξίως, ἀπόνως καὶ ἀνηλεῶς διέπουνσι τὴν πατρίαν περιουσίαν οἱ νῦν συνοδικοὶ, οἵτινες πᾶν ἔχνος αἰδοῦς ἀπολέσαντες περιήγαγον τὸν Θρόνον τοῦτον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην εἰς κατάστασιν μὴ ἐπιδεχομένην πλέον διόρθωσιν. Εἴπερ τις δὲ καὶ ἄλλος καὶ ὁ νῦν ἐψηρισμένος Νικόδημος συνετέλεσε κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν διὰ τῆς ἐκπονήσεως τῇ συνεννοήσει ξένων διπλωματῶν τοῦ περὶ ἐκλογῆς κανονισμοῦ καὶ διὰ τῆς μεγάλης τοῦ ἀρχολαπαρίας γῆν καὶ θάλασσαν ταραξίας, ἀπὸ τοῦ βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ μέχρι τῶν παραλίων τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Ἀλλὰ θ' ἀπολαύσῃ καὶ οὗτος τῶν καρπῶν τῶν πρὸ ἐτῶν ἐνεργειῶν του, ἀλλὰ, λυπηρόν, τὸ ποτήριον θὰ ᾔνε πικρὸν παντὶ ὁρθοδόξῳ Ἑλληνι.

ΤΡΥΓΟΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Φιλιατρὰ, 2 Σεπτεμβρίου.

Ἐὰν ὁ τόπος μας δὲν ἔχῃ νὰ δεῖξῃ ἀξιοσημείωτον ἱστορίαν, δύναται ὅμως ἤδη νὰ θεωρηθῇ ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν παραγωγικωτέραν καλλιέργειαν καὶ τὴν δραστηριωτέραν φιλοπονίαν τῶν κατοίκων. Πλέον τῶν δύο χιλιάδων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Πελοποννήσου ἐρχονται ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ὅπως μετὰ ἕξ περίπου χιλιάδων ἐντοπίων ἀσχοληθῶσιν εἰς τὸν τρύγον καὶ τὴν συγκομιδὴν τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Οὕτω κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τρύγου εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ σταφιδαμπέλων καλυπτομένας πεδιάδας καὶ τὰς ὄμαλὰς κλιτύας τερπνῶν λόφων φαίνονται διεσπαρμένοι ὄμιλοι ἐργατιδῶν εἰς ἀεικίνητον ἀσχολουμένων τρύγον· καὶ μολονότι ὁ καλίσων τοῦ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου εἶναι ὑπερβολικὸς, μολοντοῦτο εὐχαρίστως οἱ ἐργάται κοπιῶσιν ὀρεγόμενοι τὰ γλυκὰ σταφύλια ἐξ ὧν ἀκωλύτως καταφιλοῦσι καὶ τρώγουσι· τοῦτο ὡς φαίνεται ἐμφυχόνει αὐτοὺς καὶ διατηρεῖ ἐπαρκῶς τὰς δυνάμεις των, δι' ἃ αἱ γυναῖκες, ἰδίως αἱ κόραι, ἐμμελῶς καὶ διὰ γλυκυτάτης φωνῆς, ὅλαι χαρὰ καὶ ὑγεία, πληροῦσιν ὥραίων ἀσμάτων τὴν τερπνὴν ἀτμοσφαῖραν. Ἐδῶ αἱ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας ἄδουσι τὰ ποιμενικά των, ἐκεῖ αἱ ἐκ τῆς Μαντινείας τὰ κλέρτικα των ὅλα εἰς καθαρὰν δημῶδη ποίησιν, μελωδικώτεροι ὅμως πασῶν αἱ Σπαρτιάτιδες διὰ Σειρηνίου ρωνῆς ἄδουσιν ἀλλαχοῦ τὰ ἐρωτικά των καὶ ἐξυμνοῦσι διὰ λυρικῆς ποιήσεως τὰ κρύα νερὰ ὀνομαστῶν χωρίων των καὶ τὰ ὠραῖα ἄνθη καὶ ῥόδα τῶν κήπων των· ἐμπνέει δὲ ὅτι ὠραῖον καὶ τερπνόν ἡ εὐθυμὸς αὕτη φιλοπονικὴ πανήγυρις καὶ ἀρμονία· ἅμα δὲ τῇ δύσει τοῦ ἡλίου, ὃν καλονυχτίζουσιν, αἱ ἀνθρώπιναι αὐταὶ μυρμηκίαι ἐν τάξει καὶ κατὰ γραμμὴν ἐν τοῖς στρατωνίοις ἀποχωροῦσιν εἰς τὰ ἀλώνια, ἐνθα ἐπ' ὀλίγον δειπνοῦσι λιτῶς, καὶ ὡς νὰ ἤντλησαν νέας δυνάμεις, ἐγείρονται καὶ σχηματίζουσι ταχέως αἱ νεώτεροι κυκλικούς χοροὺς, ἡ δὲ λιγυρὰ φωνὴ των ἀπαρτίζει ἔρρυθμον μουσικὴν τοῦ χοροῦ. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦσιν οἱ Λάκωνες, τραχεῖς καὶ ψυχροὶ ὡς τὰ ἀτερπῆ καὶ θρινῶδη ἄσματά των.

Ἦδη ὁ φαιδρὸς οὗτος σάλος παρῆλθεν, ἐν δὲ τοῖς σταφιδαλωνίοις ἐνθα πρὸ ὀλίγου ἔσφυζεν ἡ ζωὴ καὶ ἀντηχοῦσαν αἱ εὐθυμίαι, οἱ χοροὶ καὶ τὰ γέλια, κροταλλίζει βαρέως καὶ ὀχληρῶς καθ' ὅλας τὰς νύκτας ἡ σταφιδοκαθαριστικὴ μη-

χανή, καὶ ἐνοχλοῦσι τοὺς σταφιδοκτημόνας οἱ ἀπομείναντες φυγῶντες ἐκ τῶν Λακωνῶν, κακὴ πληγὴ! — Εἰς 18 περίπου ἑκατομμύρια ὑπολογίζεται ἐνταῦθα ἡ ἐφεστεινὴ παραγωγή τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ἐκ τούτων 13 συνεκομίσθησαν ὅλος σχεδὸν βρεγμένος καὶ ἐπωλήθησαν ἐκ τούτου 5 1(2 — 6 ἑκατομμύρια πρὸς 34—36 τάλληρα, 5 δὲ ἀκόμη ἑκατομμύρια εὐρίσκεται ἀπλωμένος εἰς ἀποξήρανσιν ὀλίγον βραχεῖς, εἶναι δὲ καὶ ὀλίγος παντελῶς ἄβροχος. Καὶ ταῦτα μὲν παράγονται καὶ προάγονται ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς φιλοπονίας θέλετε δὲ νὰ μάθητε καὶ τὴν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἀπρονοήσιας παραγωγὴν; Ἀκούσατε. Ἀφοῦ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἀπορροφᾷ ἐν τοῖς χρηματοκιβωτίοις τῶν τραπεζιτικῶν τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ, μᾶς ἐπνίξεν ἥδη καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ νομισματικοῦ συστήματος νόμου· τὸ φράγον ἐδῶ κυκλοφορεῖ πρὸς 1.30/00 τὸ δὲ τάλληρον πρὸς 6.25/00—6.50/00 κατὰ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀρέσκειαν ὀλίγων κυβευτῶν, ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος δὲν ἐφηρμόσθη καθ' ὅλον τὸ Κράτος συμβαίνει ἡ ὀχληρότερα δοσοληψία μεταξὺ χιλιάδων ξένων καὶ ἡ ἀποζημιωτέρα συναλλαγὴ ἔνεκα τοῦ νομισματικοῦ τραγελαφισμοῦ. Ἀφοῦ ἡ ἐναρξὶς τῆς νόμου τούτου (τοῦ 1867) παρετάθη ἀναγκαιῶς κατ' ἐπανάληψιν ὅτε δὲν ἴσχυεν ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, δὲν εἶνε πρὸς θεοῦ ἀκατανόητος ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη ὅπως τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἡδη ὅτε τὸ χαρτονομίσμα ὑπέστη τὴν φοβεράν ὑποτίμησιν;

Ἄς ἴδωμεν τώρα τί θὰ κάμῃ ὁ κ. Σκουλούδης. Σημειώσατε δὲ καλῶς ὅτι πληρόνουμεν 15 ἐπὶ τοῖς 0)0 ἐπὶ τοῦ χαρτονομίσματος· πολὺ ἀκριβὰ ἡ κυρὰ Τράπεζα μᾶς πωλεῖ τὴν πίστιν της, ὥστε ἐὰν δὲν εὐρεθῇ ἐντὸς βραχέος εὐεργέτης τις Σόλων νὰ κατορθώσῃ παραισίαν σεισάχθειαν θὰ καταντήσωμεν ἡττες τῶν Τραπεζιτικῶν.

Τὰ μεγάλα κεφάλαια τῶν Τραπεζῶν κλπ. εἶνε ὠφέλιμα ὅταν ἐρχονται πρὸς ἐπικουρίαν τῶν παραγωγικῶν ποικίλων ἐθνικῶν δυνάμεων, ὅταν ὅμως τείνωσιν ὅπως ἀπορροφήσωσι τὰ μικρὰ κεφάλαια καὶ γυμνώσωσι τὸν λαόν, τότε εἰς κόρακας τοιαῦτα κεφάλαια καὶ οἱ προαγωγεῖς αὐτῶν· τώρα τίς πταίει; οὐδὲν ἄλλο μένει εἰς τὸν φορολόγούμενον καὶ ἐργαζόμενον λαόν, εἰμὴ νὰ διαβάξῃ γονυπετῶς καὶ μετὰ κατανίξῃ· καμπόσους ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ μέχρι τῆς ἐμφανίσεως νέου πολιτικοῦ Μεσσία, ἐὰν ὡς τοιοῦτος δὲν προλάβῃ μετὰ τῆς φυλοξήρας, ὁμοῖος τοῦ ἀναφανέντος ἐν τισὶ μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις τῆς Γαλλίας, νὰ μεταφυτευθῇ αὐτόθι που πλησίον τῆς Ὀμονοίας καὶ τώρα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· μὴ γένοιτο!

ΠΥΡΓΟΣ

Ὁ ἐν **Πύργῳ** γνωστὸς ἐμποροράπτης κ. **Ἰωάννης Σηηλιόπουλος** ἐπανελθὼν πρὸ μικροῦ ἐξ Εὐρώπης ἐκομίσατο διάφορα καὶ ποικίλα εἶδη **ὑφασμάτων καὶ ἰδίως ἱαρισινῶν** τοῦ τελευταίου συρροῦ. Ἐπίσης **γυναικεῖα ἐπανωφόρια, καπέλλα, λαϊμοδέτας** καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι κομψόν, νόστιμον, καὶ κατὰλληλον πρὸς στολισμὸν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος.

Οἱ ἐν ταῖς παρακειμέναις ἐπαρχίαις ἔμποροι δύνανται νὰ προμηθευθῶσι παρ' αὐτοῦ τ' ἀνωτέρω εἶδη εἰς τιμὰς συμφερούσας **χονδρικῶς**, καθ' ὅσον ἔφερεν **ἀφθονίαν ὑλικοῦ** ὅχι μόνον νὰ ἐνδύσῃ τοὺς ἠλείους, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀκόμη.

Τρέξατε διὰ νὰ γνωρίσῃτε τὴν φιλοκαλίαν τοῦ λαμπροῦ ράπτου Σηηλιόπουλου.